

Beheer

Henk
van Kalken

‘B estuur, bewindvoering,
m.n. administratie van een
zaak, gelden, enz.: het

beheer over iets voeren; in eigen beheer zonder tussenkomst van derden,’ zegt Van Dale, en die hoort het te weten.

Ik heb de laatste tijd de term ‘beheren’ uit de mond van verschillende personen en instanties horen komen in verband met nu nog levende, viervoetige medeschepselen. Een mevrouw van CDA-huize, Europarlementariër Annie Schreijer-Pierik, van wie je toch zou kunnen verwachten dat ze vanuit christelijk perspectief spreekt, wil de wolf, die sinds enige tijd ook in Nederland voorkomt, beheren. Liefst in eigen beheer, als je haar gelaatsuitdrukking bekijkt. Dat beheren van Gods schepping, in haar termen, mag niet zomaar. God schiep immers mens en dier, dus ook de wolf.

Beheren. Een mooi verdoezelwoord voor afknallen. Bedoeld om te voorkomen dat schapen, die op de menukaart van de wolf staan, doodgebeten worden. Niet uit barmhartigheid met de schapen, maar meer met de portemonnee van de boeren, die voor een groot deel de eigen electorale achterban vormen van de CDA-mevrouw. Terwijl het menselijk vernuft gewoon zou kunnen zorgen voor afdoende preventieve maatregelen in de sfeer van afrasterings- en schrikdraadbeheer naast andere elektronische slimmigheden.

Inmiddels heeft zich een aantal wolven in Nederland gevestigd, volgens de laatste berichten. Boswachters, natuurbeschermingsorganisaties en ik zijn daar trouwens wél blij mee, met de terugkeer van de wolf. Veel wild op bijvoorbeeld de Veluwe heeft geen natuurlijke vijand meer en de wolf is een natuurlijke manier om het wild – om in de gebruikte terminologie te blijven – te beheren. Alleen is er hier eerder sprake van het

opnieuw brengen van een ecologisch evenwicht in het systeem. Een zinvolle stap in de richting naar een natuurlijker, ecologisch, ‘wilder’ evenwicht. De jagers onder ons – ‘ons’ bij wijze van spreken dan - laten zich natuurlijk zo’n bloederig beheerpleziertje niet graag uit handen nemen. Een meneer met een dermate dure naam en titel dat ik hem amper durf neer te schrijven - Seger Emmanuel baron van Voorst tot Voorst - is ook al zo’n voorstander van beheren en kijkt daarbij niet op een hertje of een wolfje meer of minder, was recent uit het nieuws te vernemen. “Beheerbaarheid komt uit de loop van een jachtgeweer,” zou het motto op zijn heraldieke familiewapen kunnen luiden. Hij is ook nog eens directeur van Het Nationaal Park De Hoge Veluwe. Deze nobele beheerder is niet tegen wolven,’ zegt hij, ‘MAAR... niet overal.’ Dat ‘maar’ doet het hem. Dat ‘maar’ belooft weinig goeds voor hert en wolf. Beheerkogels. Net als die CDA-mevrouw wil meneer Seger enzovoort ook stiekem voor God spelen en bepalen wie mag leven en wie ‘beheerd’ wordt.

Doden zou in het taalgebruik eigenlijk vervangen moeten worden door ‘beheren.’ Dat klinkt toch veel minder cru. Een plaagdierbestrijder wordt dan een plaagdierbeheerder, dat staat toch veel beter op een cv. Een muskusrattenvanger heet voortaan muskusrattenbeheerder. Insecticide wordt insectenbeheerstof. In landen met de doodstraf zouden ze bovendien het woord executeren ook kunnen vervangen door beheren. Vroeg in de morgen op 1 maart is de gevangene Wilson in de Louisiana State Penitentiary door middel van een injectie beheerd. Oorlogvoeren wordt vijandelijk beheren en volkerenbeheer klinkt veel vriendelijker dan genocide. Abattoirs worden huizen van vleesbeheer. En Japan, IJsland en Noorwegen knallen geen walvissen af, maar doen aan walvisbeheer. Ik heb, vind ik zelf, het woord voor het jaar 2019 bedacht.